

**"പുതിയ ജ്ഞാനത്തെയും ജ്ഞാനദാതാവിനെയും അധികാരത്തോടുകൂടി
പ്രത്യക്ഷമാക്കൂ, അപ്പോൾ പ്രത്യക്ഷതയുടെ പെരുമ്പറ മുഴങ്ങും"
(മീറ്റിംഗിലെക്ക് ബാപ്ദാദയുടെ ആഗമനം)**

കിരീടധാരികളുടെയും സിംഹാസനധാരികളുടെയും സഭയല്ലേ. എല്ലാവരും സ്വയത്തെ കിരീടധാരിയെന്നും സിംഹാസനധാരിയെന്നും മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടോ? എല്ലാവരും പരിധിയില്ലാത്ത സേവനത്തിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വമാകുന്ന കിരീടധാരികൾ അല്ലേ? പരിധിയില്ലാത്ത കിരീടമെന്നാൽ പരിധിയില്ലാത്ത സ്മൃതി സ്വരൂപത്തിന്റെ സ്ഥിതിയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്തിരിക്കുക. പരിധിയില്ലാത്ത ഉത്തരവാദിത്വത്തിന്റെ കിരീടധാരി. ഓരോ പരിധിയില്ലാത്ത കിരീടധാരി കുട്ടിയുടെയും ലൈറ്റിന്റെയും മൈറ്റിന്റെയും കിരണങ്ങൾ പരിധിയില്ലാതെ പരന്നിരിക്കുന്നു. പരിധികളിൽ നിന്നും പുറത്തു വന്ന് പരിധിയില്ലാത്ത ചക്രവർത്തിമാരായിരിക്കുന്നു. ദേഹത്തിന്റെ പരിധിയുള്ള സ്മൃതിക്കപ്പുറത്തേക്കു പോയപ്പോൾ തന്നെ ദേഹ സഹിതം ദേഹത്തോടൊപ്പം സകല പരിധികളെയും മറികടന്നിരിക്കുന്നു. പരിധികളിൽ നിന്നും പരിധിയില്ലാത്തതിലേക്കു കൊണ്ടു പോവുക ഒരു വിശേഷ സേവനമാണ്. ബ്രഹ്മാബാബ എന്തിനാണ് അവ്യക്തനായത്? പരിധികളിൽ നിന്നും പരിധിയില്ലാത്തതിലേക്കു കൊണ്ടു പോകുവാൻ. ബ്രഹ്മാബാബയോടുള്ള സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രത്യക്ഷ സ്വരൂപമാണ് ഫോളോ ബ്രഹ്മാബാബ. ബ്രഹ്മാബാബ തന്റെ വലം കൈകളായ കുട്ടികളോട്, തന്റെ വിശേഷ ഭുജങ്ങളോട്, അവ്യക്ത വദനത്തിൽ നിന്നും, പരിധിയില്ലാത്ത സേവാ സ്ഥാനത്തു നിന്നും തന്റെ കൈകൾ നീട്ടി പിടിച്ച് കൈയ്യോട് കൈ ചേർക്കുന്നതിനു വേണ്ടി വിളിക്കുകയാണ്. ബ്രഹ്മാബാബക്ക് കുട്ടികളോട് സ്നേഹമാണ്. അതുകൊണ്ട് ബ്രഹ്മാബാബ വിളിക്കുകയാണ് കുട്ടികളേ, പരിധിയില്ലാത്തതിലേക്ക് വരു. ഈ ശബ്ദം കേൾക്കുന്നുണ്ടോ? ബ്രഹ്മാബാബക്കു സദാ ഈ ഒരു ആഗ്രഹം മാത്രമാണുള്ളത് - കുട്ടികൾ എനിക്കു സമാനം പരിധിയില്ലാത്ത കിരീടധാരികളായി മാറി നാലു ഭാഗത്തേക്കും ലൈറ്റും മൈറ്റും അപ്രകാരം പരത്തണം, അതിലൂടെ സർവ്വ ആത്മാക്കൾക്കും നിരാശയിൽ നിന്നും ആശയിലേക്കുള്ള കിരണം കാണപ്പെടണം. എല്ലാവരുടെയും വിരലുകൾ ആ ഒരു വിശേഷ സ്ഥാനത്തേക്കായിരിക്കണം. ആകാശത്തിനപ്പുറത്ത് വിരലു ചൂണ്ടി അന്വേഷിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നവർക്ക് - ഈ ഭൂമിയിൽ, വരദാനി ഭൂമിയിൽ നക്ഷത്രങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതായി അനുഭവപ്പെടണം. അവർക്ക് സൂര്യനും ചന്ദ്രനും, താരാഗണങ്ങളും ഇവിടെ താഴെയാണ് അനുഭവപ്പെടണം. ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ സയൻസിന്റെ ആധാരത്തിൽ ആകാശത്തിലെ നക്ഷത്രമണ്ഡലത്തിന്റെ അനുഭവം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അപ്രകാരം ഈ ഭൂമിയിലെ ചൈതന്യ താരമാണ്ഡലം ദൂരെയിരിക്കുന്നവർക്കും അനുഭവപ്പെടണം. ഈ ശുഭ ആശയെ പൂർത്തീകരിക്കുവാൻ എല്ലാ കുട്ടികളും നിമിത്തമായിരിക്കുന്ന ആത്മാക്കളാണ്. അങ്ങനെയുള്ള പരിധിയില്ലാത്ത പദ്ധതികൾ തയ്യാറാക്കിയിട്ടില്ലേ. പദ്ധതികൾ യഥാശക്തി തയ്യാറാണ്. ബാപ്ദാദ സമയ പ്രമാണം കുട്ടികളിൽ നിന്നും എന്തു സേവനമാണ് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത്?

ബാപ്ദാദ ഇന്ന് ആത്മീയ സംഭാഷണം നടത്തുകയായിരുന്നു. എന്ത് സംഭാഷണമായിരുന്നു? ബാബ പറഞ്ഞു, എന്റെ നിമിത്തമായിട്ടുള്ള ശ്രേഷ്ഠ കുട്ടികൾ, സിക്കീലദളെന്നോ, ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ടവരെന്നോ, സദാ ബാബയുടെ കൂട്ടുകാരായ കുട്ടികളെന്നോ പറയൂ - അങ്ങനെയുള്ള കുട്ടികൾ വരദാനി ഭൂമിയിൽ ഒത്തുകൂടിയിരിക്കുകയാണ്, സേവനത്തിന്റെ പദ്ധതികൾ തയ്യാറാക്കുന്നതിന്, അപ്പോൾ ബ്രഹ്മാബാബ പറഞ്ഞു, മീറ്റിംഗിൽ ഉരുത്തിരിഞ്ഞ പദ്ധതികൾ വളരെ നന്നായിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ മുഖ്യമായ ഒരു സേവനം ഇപ്പോഴും ബാക്കി നിൽക്കുന്നു കാരണം നിങ്ങൾ എത്ര വലിയ അധികാരികളാണ്, എത്ര പ്രകാരത്തിലുള്ള അധികാരങ്ങളാണുള്ളത്, ജ്ഞാനത്തിന്റെ അധികാരം, യോഗബലത്തിന്റെ അധികാരം, ശ്രേഷ്ഠ ധാരണ സ്വരൂപത്തിന്റെ അധികാരം, നേരിട്ട് ബാബയുടെ അവകാശിയായതിന്റെ അധികാരം, വിശ്വ പരിവർത്തനം നടത്തുന്നതിനു നിമിത്തമായതിന്റെ അധികാരം, എത്ര അധികാരങ്ങളാണ്. എന്നാൽ ഒരു അധികാരം മാത്രമുള്ളവർ - ഒരു ശാസ്ത്രത്തിന്റെ അധികാരം, അല്പം ത്യാഗം ചെയ്ത് പവിത്രമായതിന്റെ അധികാരം, അവർക്കൊക്കെയും ഒരു അധികാരമേയുള്ളൂ - അതും സത്യതയുടെ അധികാരമല്ല - മഹാൻ ആത്മാക്കളായിരിക്കാം പക്ഷെ പരമാത്മാവായ അച്ഛന്റെ സംബന്ധത്തിൽ യഥാർത്ഥ അറിവിന്റെ അധികാരമില്ല - എന്നിട്ടും ഒരു അധികാരം മാത്രമുള്ളവർ വിശ്വത്തിലെ സർവ്വ ആത്മാക്കളെയും അവരിലേക്ക് ആകർഷിക്കുന്നു. അവർ അസത്യത്തെ സത്യമെന്നുതെളിയിച്ച് പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എത്ര കാലമായിട്ട് അവർ അവരുടെ അധികാരം കാണിക്കുന്നു. എത്ര പെട്ടെന്ന് അല്പകാല പ്രാപ്തിയുടെ തിളക്കത്താൽ അവർ പ്രഭാവമുണ്ടാക്കുന്നു. അപ്പോൾ സർവ്വ അധികാരമുള്ള ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കളുണ്ടല്ലോ, അവരെന്തു ചെയ്യണം?

എന്താണ് ബാക്കിയായിട്ടുള്ളതെന്ന് അറിയാമോ? സമാപ്തിക്ക് ഇനി എത്ര സമയമുണ്ടെന്നാണ് ഊഹിക്കുന്നത്? 1984 വരെയാണോ അതോ 2000 വരെയാണോ? എത്രയുണ്ടെന്നാണ് ഊഹിക്കുന്നത്? 2000 പൂർത്തിയാക്കുമോ അതോ അതിനു മുൻപ് നടക്കണോ? സ്വന്തം തയ്യാറെടുപ്പിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ എന്താണ് മനസ്സിലാക്കുന്നത്? ഏതു കാര്യമാണ് ബാക്കിയായിട്ടുള്ളത്? പുതിയ ലോകത്തിനു വേണ്ടി എന്തായാലും ഭൂമി തയ്യാറാക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ പുതിയ ലോകത്തിന്റെ ആധാരം - ഈ പുതിയ അറിവാണ്. ആദ്യത്തെ മഹിമയേതാണ്, ജ്ഞാനത്തിന്റെ സാഗരം എന്നാണ് പറയുന്നത് അല്ലേ. അപ്പോൾ ആദ്യത്തെ മഹിമയായ ജ്ഞാനം, ഈ പുതിയ ജ്ഞാനത്തെ ലോകത്തിന്റെ മുന്നിൽ പ്രത്യക്ഷമാക്കിയോ? ഈ "പുതിയ ജ്ഞാനം" ഉള്ളിടത്തോളം ഇത് പ്രത്യക്ഷമായില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ ജ്ഞാനദാതാവ് എങ്ങനെ പ്രത്യക്ഷമാകും. ആദ്യം ജ്ഞാനം പിന്നെയാണ് ദാതാവ്. ജ്ഞാന സാഗരം ഏറ്റവും ഉയർന്നതിലും ഉയർന്നയാൾ ആണെന്നും, ആ ഒരാളാണ് ജ്ഞാനദാതാവെന്നും എങ്ങനെ തെളിയിക്കും? ഈ പുതിയ ജ്ഞാനത്തിൽ കൂടി മാത്രമേ അത് സാധ്യമാകൂ. ആത്മാവ് എന്താണ് പറയുന്നത് പിന്നെ പരമാത്മാവ് എന്താണ് പറയുന്നത് - ഈ അന്തരം മനുഷ്യരുടെ ബുദ്ധിയിൽ വരാത്തിടത്തോളം എങ്ങനെ കൊച്ചു കൊച്ചു കൊമ്പുകളിലേ പിടുത്തും വിടും എന്നിട്ടെങ്ങനെ ഒരേ ഒരാളിന്റെ ആശ്രയത്തിലേക്കു വരും. ഇപ്പോൾ കൊച്ചു കൊച്ചു വടികളുടെ സഹായത്താൽ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്, അതാണ് ആധാരമെന്നു വിചാരിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ജ്ഞാനത്തിലൂടെ ജ്ഞാനദാതാവിന്റെ ആശ്രയം അനുഭവപ്പെടാത്തിടത്തോളം ഈ പരിധിയുള്ള ബന്ധനങ്ങളിൽ നിന്നും മുക്തി നേടുക സാധ്യമല്ല. ഇപ്പോൾ ഭൂമി തയ്യാറാക്കുന്നതിനും വായുമണ്ഡലം പരിവർത്തനപ്പെടുത്തുന്നതിനുമുള്ള സേവനം നടന്നു. നല്ല കാര്യമാണ്, പരിവാരത്തിന്റെ സ്നേഹമുണ്ട്, ഈ സ്നേഹത്തിന്റെ ഗുണം വായുമണ്ഡലത്തെ പരിവർത്തനപ്പെടുത്തുന്നതിനു നിമിത്തമായി മാറി. ഭൂമി തയ്യാറായി, ഇനി തയ്യാറായി കൊണ്ടിരിക്കും. എന്നാൽ എന്താണോ അടിത്തറ, എന്താണോ നവീനത, എന്താണോ ബീജം - അതാണ് പുതിയ ജ്ഞാനം. നിസ്വാർത്ഥ സ്നേഹം, ആത്മീയ സ്നേഹം - ഇതെല്ലാം അനുഭവപ്പെടുന്നുണ്ട് എന്നാൽ ഇപ്പോൾ സ്നേഹത്തോടൊപ്പം ജ്ഞാനത്തിന്റെ അധികാരമുള്ള ആത്മാക്കളാണെന്നും, സത്യ ജ്ഞാനത്തിന്റെ അധികാരമുണ്ടെന്നുമുള്ള പ്രത്യക്ഷതയാണ് ബാക്കി നിൽക്കുന്നത്. ആരു തന്നെ വന്നാലും അവർ മനസ്സിലാക്കണം - ഇത് പുതിയ ജ്ഞാനമാണ്, പുതിയ കാര്യമാണ്. ഇന്നു വരെ ആരും കേൾപ്പിക്കാത്ത കാര്യങ്ങൾ ഇവിടെ വന്നപ്പോൾ കേട്ടു. അവർ വർണ്ണിക്കണം, ഇതു തരുന്നവൻ അധികാരിയാണ്. പവിത്രതയുണ്ട്, ശാന്തിയുണ്ട്, സ്നേഹമുണ്ട്, സ്വച്ഛതയുണ്ട് - ഈ കാര്യങ്ങളെല്ലാം അടിത്തറയാണ്. ഈ അടിത്തറയുടെ ആധാരത്തിലാണ് ഭൂമി പരിവർത്തനപ്പെട്ടത്. ഇത് നാലു സ്തംഭങ്ങൾ കൂടിയാണ്. മുൻപ് ആരുടെയെല്ലാം ബുദ്ധിയാണോ ഈ ഭാഗത്തേക്ക് ഉറയ്ക്കാതിരുന്നത്, ഇന്ന് ഈ നാലു സ്തംഭങ്ങളുടെ ആധാരത്തിലൂടെ ബുദ്ധിയുടെ ആകർഷണമുണ്ടാകുന്നു. ഇത് പരിവർത്തനമല്ലേ. എന്നാലിപ്പോൾ മുഖ്യമായ കാര്യം ഇതാണ് - പുതിയ ജ്ഞാനം, ഇതിന്റെ ശബ്ദം പരക്കണം. ഇന്നു വരെ ഏതു കാര്യങ്ങൾക്കാണോ എല്ലാവരും "ശരി" എന്നു പറഞ്ഞത്, ആ കാര്യങ്ങളെല്ലാം മാസ്റ്റർ സർവ്വശക്തിമാനായ ബി കെ കൾ "അല്ല" എന്നു തെളിയിക്കുന്നു. ഏതു കാര്യങ്ങൾക്കാണോ അവർ "അല്ല" എന്നു പറഞ്ഞത് അതിനെല്ലാം നമ്മൾ "ശരി" എന്നും പറയുന്നു. അപ്പോൾ ശരിക്കും തെറ്റിനും തമ്മിൽ രാവു പകലും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസമായില്ലേ. ഈ മഹാൻ അന്തരത്തെ തെളിയിച്ചു കൊടുക്കുന്ന മഹാൻ ആത്മാക്കളാണെന്ന പേര് ഇപ്പോൾ പ്രത്യക്ഷമാക്കു അപ്പോൾ ജയജയാകാരുണ്ടാകും. ആത്മാവിന്റെ ജ്ഞാനം യഥാർത്ഥ രൂപത്തിൽ ഇല്ലെങ്കിൽ പോലും ലോകർ ഇത് കേട്ടിട്ട് മിക്സ് ചെയ്ത് പറയും അവിടെയും ഇങ്ങനെയൊക്കെ തന്നെയാണ് പറയുന്നത്. എന്നാൽ ലോകം മുഴുവൻ ഒരു വശത്താണെന്നും ബി കെ കൾ മറുവശത്താണെന്നും, അവർ ഈ ജ്ഞാനത്തിന്റെ അധികാരികളാണെന്നുമുള്ള ശബ്ദമാണ് പരക്കേണ്ടത്. ഈ അധികാരം പ്രസിദ്ധമാകണം. ഇതിലൂടെ മാത്രമേ ശക്തിശാലി ആത്മാക്കൾ മുന്നോട്ട് വരികയുള്ളൂ, അവർ നമുക്കു വേണ്ടി പെരുമ്പറ മുഴക്കും, നമ്മൾ പെരുമ്പറ മുഴക്കേണ്ട ആവശ്യം വരില്ല, അവർ തൃപ്തരായി, പുതിയ കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി പുതിയ ഉണർപ്പിലേക്ക് വന്ന് പെരുമ്പറ മുഴക്കിക്കൊള്ളും. ധർമ്മ യുദ്ധം ഇനിയും വരാൻ പോകുന്നതേയുള്ളൂ, ഗുരുക്കന്മാരുടെ സിംഹാസനം എവിടെയാണ് ഇളകിയിട്ടുള്ളത്. ഇപ്പോൾ ശാഖോപ ശാഖകളെല്ലാം വളരെ ആരാമത്തോടു കൂടി അവരുടെ ലഹരിയിലിരിക്കുകയാണ്. ബീജം എപ്പോഴാണ് പ്രത്യക്ഷരൂപത്തിൽ വരിക? അറിയാമോ ബീജം എപ്പോഴാണ് മുകളിലേക്ക് വരുന്നത്? എപ്പോഴാണോ ചെറുതും വലുതുമായ ശാഖോപശാഖകൾ ഒരില പോലുമില്ലാതെ ഉണങ്ങുന്നത്, അപ്പോൾ ബീജം മുകളിൽ പ്രത്യക്ഷമാകും. അതിനുള്ള പദ്ധതി തയ്യാറാക്കിയോ? അവരവരുടെ സ്റ്റേജിലേക്കു വരുമ്പോൾ യഥാർത്ഥ അറിവിന്റെ പ്രത്യക്ഷത ഉണ്ടാവണ്ട. വരദാനി ഭൂമിയിൽ വന്നിട്ട് ഇവിടുത്തെ ശാന്തി വളരെ നല്ലതാണ് സ്നേഹം വളരെ നല്ലതാണ് എന്നു പറഞ്ഞാൽ മതിയോ. വെറുതെ എന്തെങ്കിലുമൊക്കെ കുറച്ച് സഞ്ചിയിലിട്ടു കൊണ്ടു പോകാനാണെങ്കിൽ വരദാനി ഭൂമിയിൽ വന്നിട്ട് എന്താണ് വിശേഷം. പുതിയ ജ്ഞാനം തെളിയിച്ചു കൊടുക്കണ്ട. ഈ പുതിയ ജ്ഞാനത്തിന്റെ അധികാരത്തിലൂടെ മാത്രമേ സർവ്വശക്തിമാൻ തെളിയുകയുള്ളൂ. നൽകുന്നവൻ ആരാണ്! പ്രേമവും ശാന്തിയും ലഭിക്കുമ്പോൾ ഇത്രയും മനസ്സിലാക്കും - ഇവരെ

ഇങ്ങനെയാക്കുന്നയാൾ തീർച്ചയായും ഏതോ ശ്രേഷ്ഠനാണ്. പക്ഷെ അത് സ്വയം ഭഗവാനാണ് എന്ന് വിരളമായി ചിലർ മാത്രമേ മനസ്സിലാക്കുകയുള്ളൂ. മനസ്സിലായോ എന്താണ് ബാക്കി നിൽക്കുന്നതെന്ന്. പുതിയ ലോകത്തിനു വേണ്ടി പുതിയ ജ്ഞാനം നാലു ഭാഗത്തേക്കും പരത്തൂ, മനസ്സിലായോ. കോടിയിൽ ചിലരെ വരു പക്ഷെ ഈ ശബ്ദം പരക്കണം, നാലു ഭാഗത്തും പത്രങ്ങളിൽ പ്രകമ്പനം ഉണ്ടാവണം - ബി കെ ലോകത്തിനു പുതിയ ജ്ഞാനം നൽകുകയാണെന്ന്. എന്ത് ജ്ഞാനമാണ് നൽകുന്നത്, അതിന്റെ ആധാരമായി എന്താണ് മാനിക്കുന്നത്, അതിനെ എങ്ങനെ തെളിയിക്കും, ഇതെല്ലാം പത്രങ്ങളിൽ വരുമ്പോൾ മനസ്സിലാക്കാം ജ്ഞാന ദാതാവിന്റെ പെരുമ്പറ മുഴങ്ങി. മനസ്സിലായോ? ജ്ഞാനത്തിന്റെ പ്രഭാവത്തിൽ പ്രഭാവവിതരണം. ജ്ഞാനത്തിന്റെ പ്രഭാവശാലികളും പ്രേമത്തിന്റെ പ്രഭാവശാലികളും തമ്മിൽ വ്യത്യാസം? ബ്രഹ്മണരിലും രണ്ടും വിഭാഗം കണ്ടു അല്ലേ. ബ്രഹ്മണരായി പക്ഷെ ചിലർ സ്നേഹത്തിന്റെ ആധാരത്തിലാണ്, മറ്റുള്ളവർ ജ്ഞാനത്തിന്റെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും രണ്ടിന്റെയും ആധാരത്തിലാണ്. രണ്ടു കൂട്ടരുടെയും സ്ഥിതിക്ക് വ്യത്യാസമുണ്ട്. സ്നേഹത്തെയും ജ്ഞാനം കൊണ്ട് മനസ്സിലാക്കുന്നവർ നിർവ്വിഘ്നമായി പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കും. സ്നേഹത്തിന്റെ ആധാരത്തിൽ മാത്രം പോകുന്നവർ ശക്തിശാലി ആത്മാക്കൾ ആവില്ല. ജ്ഞാനത്തിന്റെ ബലം തീർച്ചയായും ആവശ്യമാണ്. പഠിപ്പിനോടും മുരളിയോടും സ്നേഹമുള്ളവരും, പരിവാരത്തോടു മാത്രം സ്നേഹമുള്ളവരും തമ്മിൽ എത്ര അന്തരമുണ്ട്. ബ്രഹ്മണ ജീവിതം നല്ലതായി തോന്നി, പവിത്രത നല്ലതായി തോന്നി എന്ന ആധാരത്തിൽ വരുന്നവരും, ജ്ഞാനത്തിന്റെ ശക്തിയുടെ ആധാരത്തിൽ വരുന്നവരും തമ്മിൽ എത്ര അന്തരമാണുള്ളത്. ജ്ഞാനത്തിന്റെ ലഹരി അലാപികയാണ്, അത് നിരാധാരമായിട്ടുള്ള ലഹരിയാണ്. പ്രേമവും ഒരു ശക്തിയാണ്. പക്ഷെ പ്രേമത്തിന്റെ ശക്തിക്കാർക്ക് ആധാരമില്ലാതെ നടക്കാനാവില്ല. അവർക്ക് എന്തെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും ആധാരം തീർച്ചയായിട്ടും വേണം. ജ്ഞാനത്തിന്റെ ശക്തിക്കാർക്കാണ് മനനശക്തി. മനന ശക്തി എത്രമാത്രമുണ്ടോ അത്രയും ബുദ്ധിയുടെ ഏകാഗ്രതയാകുന്ന ശക്തി താനേ വർദ്ധിക്കും. എവിടെയാണോ ബുദ്ധിക്ക് ഏകാഗ്രതയുള്ളത് അവിടെ തിരിച്ചറിയുവാനുള്ള ശക്തിയും തീരുമാനമെടുക്കുവാനുള്ള ശക്തിയും സ്വാഭാവികമായി വന്നു ചേരും. ജ്ഞാനത്തിന്റെ അടിത്തറയില്ലെങ്കിൽ തിരിച്ചറിയുവാനുള്ള ശക്തിയും തീരുമാനമെടുക്കുവാനുള്ള ശക്തിയും ദുർബ്ബലമായിരിക്കും. ശരി.

ബാപ്താദ എല്ലാം കേട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ചിരിയും വരുന്നുണ്ട്, സ്നേഹത്തിൽ ബലിയുമാകുന്നുണ്ട്. കുട്ടികളുടെ ധൈര്യം കണ്ട് സന്തോഷിക്കുന്നുമുണ്ട്. ബ്രഹ്മാബാബ കൂടുതലായി ആശിക്കുകയാണ് ഇവർ എന്നെ പോലെ പരിധിയില്ലാത്ത അധികാരിയായി മാറിയെങ്കിൽ. കുട്ടികൾക്കു വേണ്ടി കാത്തു നിൽക്കുകയാണ്, രാവു പകലും കുട്ടികളുടെ സേവനത്തിൽ തത്പരനായിരിക്കുകയാണ്. വതനത്തിൽ രാവു പകലുമില്ല പക്ഷെ സ്ഥൂലത്തിൽ ലോകത്തിൽ ഉണ്ടല്ലോ. ഓരോ കുട്ടിയെയും വിശേഷ ആത്മാവായി, സമ്പൂർണ്ണ ആത്മാവായി, സമ്പന്ന ആത്മാവായി, സമാന ആത്മാവായി കാണുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ബ്രഹ്മാബാബ യോട് പറയുകയാണ് ധൈര്യമായിരിക്കൂ. പക്ഷെ ബ്രഹ്മാവിനു ഉണർവ്വു കൂടുതലാണ്, അതുകൊണ്ട് ബാബ യോട് ആത്മീയ സംഭാഷണം നടത്തുമ്പോൾ ഇതു തന്നെ പറയും കുട്ടികൾ കൈയ്യിൽ കൈ തന്ന് എനിക്കു സമാനമായെങ്കിൽ. ബ്രഹ്മാബാബയുടെ സാകാര ജീവിതത്തിൽ ആദി മുതൽ എന്നു വിശേഷതയാണ് കണ്ടത് - എപ്പോഴെങ്കിലും ചെയ്യാം എന്നല്ല ഇപ്പോൾ ചെയ്യണം. എപ്പോൾ എന്ന വാക്ക് കേൾക്കുന്നതിന്റെയോ കേൾപ്പിക്കുന്നതിന്റെയോ സംസ്കാരമില്ല. അഥവാ ഏതെങ്കിലും കുട്ടി ഒരു മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞ് ചെയ്യാം എന്നു പറഞ്ഞാൽ ആ ഒരു മണിക്കൂർ കൊടുത്തിരുന്നോ? ഏതെങ്കിലും കുട്ടി പറയുകയാണ് ട്രെയിൻ പോകുവാൻ 5-10 മിനിറ്റേയുള്ളൂ ഞാനെങ്ങനെ എത്തിചേരും, എങ്കിൽ അവിടെ നിൽക്കുവാൻ അനുവദിച്ചിരുന്നോ. വണ്ടി നിൽക്കും, കുട്ടി എത്തിചേരുക തന്നെ ചെയ്യും. ഓടുന്ന വണ്ടി നിൽക്കും പക്ഷെ കുട്ടി അവിടെ എത്തി ചേരുക തന്നെ വേണം. ഇത് പ്രാക്ടിക്കലായി കണ്ടില്ലേ. ഇപ്രകാരം കുട്ടികൾ ഏതൊരു കാര്യത്തിലും സ്വപരിവർത്തനമാകട്ടെ വിശ്വ പരിവർത്തനമാകട്ടെ എപ്പോൾ എന്നതിനു പകരം ഇപ്പോൾ എന്ന പ്രാക്ടിക്കൽ ജീവിതത്തിലേക്കു വരണം. ഇക്കാര്യത്തിലാണ് ബ്രഹ്മാബാബക്കു സദാ ഉണർവ്വുള്ളത്. അപ്പോൾ ഫോളോ ഫാദർ ചെയ്യില്ലേ! ശരി.

(രണ്ടു മൂന്ന് സഹോദരി സഹോദരന്മാർ ബാബയോട് വിട ചോദിക്കുവാൻ വന്നു)
സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രതികരണം കിട്ടിയല്ലോ. സത്യമായ ഹൃദയത്തോട് സദാ യജമാനൻ യോജിച്ചു നിൽക്കും. ആദി മുതൽ സത്യമായ ലഹരിയിൽ കഴിയുന്ന ആത്മാക്കളാണ്. അതുകൊണ്ട് ബാബയും സദാ സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രതികരണം നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. സദാ ഹൃദയത്തിൽ ബാബ ലയിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് നല്ല തീവ്ര പുരുഷാർത്ഥത്തിൽ പോകുന്നു. കർമ്മയോഗി ആത്മാവല്ലേ. കർമ്മവും യോഗവും കമ്പൈൻഡ്, സദാ ബാലൻസ് സൂക്ഷിച്ച് ബാബയുടെ അനുഗ്രഹങ്ങൾ പ്രാപ്തമാക്കുന്ന, സദാ ആനന്ദമയ ജീവിതം നയിക്കുന്ന, അങ്ങനെയുള്ള ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കളാണ്. ബാബ സദാ ഓരോ കുട്ടിയെയും പ്രതി ശുഭ ആശ

പുലർത്തുകയാണ് - ഇവർ വിജയമാലയിലെ മുത്തുകളാണ്. ശരി.

വരദാനം:- ദുർബ്ബല സങ്കല്പങ്ങളുടെ വലയെ സമാപ്തമാക്കി പാരതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ബന്ധനത്തിൽ നിന്നും മുക്തമായിരിക്കുന്ന സ്വതന്ത്ര ആത്മാവായി ഭവിക്കൂ

പാരതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ബന്ധനം സ്വന്തം മനസ്സിന്റെ വ്യർത്ഥ ദുർബ്ബല സങ്കല്പങ്ങളുടെ വലയാണ്. ഈ വല ചോദ്യത്തിന്റെ രൂപത്തിലായിരിക്കും. ചോദ്യമുയരുമ്പോൾ - ആർക്കറിയാം എന്ത് സംഭവിക്കും, അങ്ങനെയൊന്നും സംഭവിക്കുമോ വലയായി കഴിഞ്ഞു. എന്നാൽ സംഗമയുഗീ ബ്രാഹ്മണരുടെ ഒരേ ഒരു സമർത്ഥ സങ്കല്പം - എന്തു സംഭവിച്ചാലും അത് മംഗളമായിരിക്കും, ശ്രേഷ്ഠം അഥവാ നല്ലതിലും നല്ലതായിരിക്കും. ഈ സമർത്ഥ സങ്കല്പം കൊണ്ട് വലയെ സമാപ്തമാക്കുമെങ്കിൽ ബന്ധനമുക്ത സ്വതന്ത്ര ആത്മാവായി മാറും.

സ്ലോഗൻ-ജ്ഞാനി യോഗി ആത്മാവിന്റെ പ്രാക്ടിക്കൽ സ്വരൂപം വിനയവും നിർഭയതയുമാണ്